

Pertrauka

Plungės Senamiesčio mokyklos laikraštis

2020 m. spalio 5 d.

*Ačiū Jums, Mokytojai,
kad esate daugiau nei žinių
pernešėjai.*

*Linkiu, kad Jūsų nelengvas darbas
sulauktų deramos pagarbos.
Tegul rūpestčiai nenustelbia Jūsų
profesionalumo, kūrybiškumo,
energijos ir atsidavimo mokiniams.
Linkiu sveikatos, energijos ir daug
kūrybinių akimirų.
Sėkmės Jūsų darbuose!*

Mokyklos direktorius Paulius Zakalskis

***Mokytojai,
dėkojame už Jūsų darbą, atsidavimą, rūpestį. Linkime, kad
darbas Jus džiugintų ir visi vaikai pasisemtų iš Jūsų žinių jūros.***

Mokinių tarybos vardu – pirmininkas Julius Vičius

*Mieli mūsų Mokytojai,
kantrybės ugdant mus, kartais užsispyrusius
ir nieko nenorinčius...
Šypsenų, nuskaidrinančių niūrias akimirkas...
Naujų patirčių ir teigiamų emocijų!*

Sveikiname su Jūsų profesine švente!

Su meile - jaunieji „Pertraukos“ žurnalistai

Pabarstukai

Rugsėjo 1-oji šiemet buvo netradicinė. Mokyklos kieme rinkosi tik pirmokai, penktokai ir dešimtokai, kitų klasių mokiniams klasių vadovų kabinetuose vestos šventinės klasės valandėlės. Kiemelyje susirinkusiuosius sveikino mokyklos direktorius Paulius Zakalskis, Plungės savivaldybės tarybos narys Gintaras Bagužis, Plungės savivaldybės tarybos narė, istorijos mokytoja Vida Bondauskienė, mokinių tėvelių atstovas Mokyklos taryboje Nerijus Adomavičius. Sveikinimo žodžius tarė ir Mokinių tarybos pirmininkas Julius Vičius, pirmokėliai Milana, Mykolas ir Viktorija. Muzikinius sveikinimus skyrė mokytojos Laimos Domarkienės vadovaujamas mokytojų ansamblis bei dešimtokas Tomas Gailiūnas.

Rugsėjo 16 d. 6-9 kl. mokinių grupė su biologijos mokytoja Irute Šimkuviene ir matematikos mokytoja Rima Vyšniauskiene dalyvavo edukacinėje išvykoje po Žemaitijos nacionalinį parką bei energetinių labirintų ir geometrinių figūrų parką.

7c klasė šiemet vykdo projektą „Pažinkime savo kraštą: piliakalnių paslaptys“. Rugsėjo 18 d. mokiniai gyvą kraštotylinę veiklą, padedami mokytojų Dalijos Bačkienės, Rūtos Paulikienės ir Daivos Vengalienės, pradėjo tyrinėdami Gandingos piliakalnio istoriją.

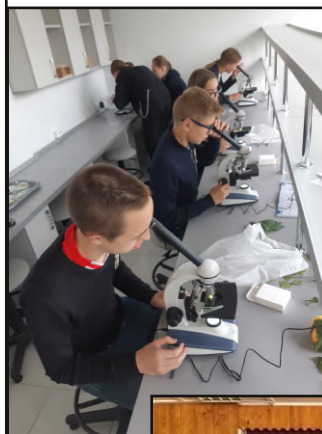
Jau trečius metus aštuntokai, nusprendę mokytis prancūzų kalbos, dalyvauja edukacinėje programoje prancūzų kalba Palangos gintaro muziejuje. Mokinius lydėjo prancūzų kalbos mokytoja Jolanta Razmienė.

Rugsėjo 24 d. 10 klasių biologijos ir fizikos modulius lankantys mokiniai dalyvavo edukacinėje išvykoje į UAB „Plungės vandenys“, kur susipažino su Plungės nuotekų valymo įrenginiais. Jaunuolius lydėjo mokytojos Silva Kurlinkutė ir Irutė Šimkuvienė.

Rugsėjo paskutinę savaitę mūsų mokykloje vyko „Tyrėjų nakties“ renginiai. Mokiniai per pamokas tyrinėjo, aiškino žiedo, ląstelės sandarą. Per fizikos pamokas devintokai atliko tiriamąjį darbą „Vandens šiluminės savybės“. Devintų klasių chemijos modulio mokiniai lankėsi „Saulės“ gimnazijos biotechnologijų laboratorijoje ir dalyvavo eksperimentinėje veikloje, kurią vedė chemijos mokytoja metodininkė S. Žilinskienė. Aštuntokai, lankantys eksperimentinės veiklos užsiėmimus, atliko tiriamuosius darbus: „Vaško ir parafino lydymosi temperatūrų tyrimas“ ir „Anglies dioksido kiekio palyginimas įkvepiamame ir iškvepiamame ore“.

Mokykloje buvo minima Europos kalbų diena. Anglų, rusų bei prancūzų kalbų mokytojos ir jų mokiniai paruošė šventinį stendą įspūdžiams iš kelionių po Europą pristatyti. Anglų kalbos ir informacinių technologijų integruotų pamokų metu aštuntokai sudarė klausimynus apie Europos kalbas ir juos išbandė „Kahoot“ programėlės pagalba. Rugsėjo 25-ąją Dalios Gromnickienės ir Loretos Oželienės mokomiems devintokams netradicinės anglų kalbos pamokos metu surengtas interaktyvus užsiėmimas-viktorina apie kalbas ir Europos Sąjungą. Viktoriną vedė Monika Arlauskaitė ir Greta Tilvikaitė.

Parengė Agnė (8a)

Buvę mūsų mokyklos švyturiai...

Gyvenime viskas kinta, mainosi... Ne išimtis ir mokykla: vienus mokytojus - mokslų jūros švyturius - keičia kiti. Šiomet pamokų mūsų mokykloje nebeveda trys mokytojai. Mums, „Pertraukos“ korespondentams, smalsu, kodėl šie žmonės rinkosi mokytojo profesiją, kokia jų darbo mokykloje patirtis ir kokie jų ateities planai. Pirmiausia pakalbinome buvusias ilgametes mūsų mokyklos anglų kalbos mokytojas Veroniką PILYBIENĘ ir Almą VASILIAUSKIENĘ.

Mokytoja Veronika Pilybienė: „Spinduliuokite aplinkiniams gerą nuotaiką, ji kaip bumerangas sugrįš!“

Kodėl pasirinkote nelengvą mokytojo profesiją?

Mano tėvelis buvo mokytojas. Niekada nesigailėjo juo tapęs. Todėl ir mano pasirinkimas nebuvo atsitiktinis. Žinojau to darbo džiaugsmingas ir sunkias puses. Aš taip pat niekada dėl to pasirinkimo nesigailėjau.

Kodėl būtent anglų kalba?

Mokykloje visi dalykai sekėsi gana gerai, bet kalbos buvo arčiau širdies. Visas tris – lietuvių, rusų ir anglų kalbų – mokytojas labai mylėjau, ir, manau, kad tai jos įskiepijo man meilę humanitariniams mokslams. Labai norėjau studijuoti Vilniuje, pažinti sostinę. Pasirinkau dalyką, kuris mokykloje buvo turbūt mažiausiai iš visų trijų pažintas (tada būdavo tik dvi savaitinės anglų kalbos pamokos nuo penktos klasės). Visą gyvenimą džiaugiausi, kad iš trijų kelių pasirinkau būtent šį.

Ar tarp Jūsų artimųjų dar yra mokytojų?

Mano vienintelė sesuo – taip pat mokytoja.

Ar kada buvo minčių keisti profesiją?

Niekada to nesvarsčiau, bet mano polinkis, kartais drąsa išbandyti naujus dalykus gyvenime, iškrėtė man pokštą.

Kiek metų dirbate mūsų mokykloje? Ar tai – vienintelė Jūsų darbovietė?

Ši mokykla – mano pirmoji darbovietė. Išdirbus 16 metų, man pasiūlė dirbti vertėja privačioje įmonėje. Kad ir kaip man čia mokykloje viskas patiko ir sekėsi, neatsispyriau pagundai išbandyti save kitoje srityje. Tačiau, kaip sakoma, miške gimęs, į mišką žiūri. Po kurio laiko ėmiau ilgėtis savo tikrojo darbo, kuriame mačiau gilesnę prasmę. Ir taip, sunešiojusi dešimt klumpių, po 10-ies metų, sugrįžau ten, kur pradėjau. Ne visiems tokia laimė nusišypso! Iš viso mokykloje dirbau 33 metus.

Ko labiausiai pasiilgstate išėjusi?

Gaila puikaus mūsų mokyklos mokytojų kolektyvo ir stinga smalsių mokinių akių...

Įsimintiniausias įvykis, susijęs su Senamiesčio mokykla.

Labiausiai prisimenu mokinius Dovydą ir Dainių, kurie nebuvo pirmūnai, bet jiems reikėjo ypatingo dėmesio, atskiro paskatinimo, ne vieno padrąsinimo. Jų akys rodė, kad jie tiki ir pasitiki tavimi. Ir kai po eilės metų susitikus jie nuoširdžiai padėkojo už rūpestį ir pasitikėjimą jais, supranti, kad tai ir yra mokytojo darbo prasmė.

Kuo užsiimate dabar, kai turite daugiau laisvo laiko?

Taip, dabar turiu laiko sau ir namiškiams, ko anksčiau stigo. Nebūtina anksti keltis, skubėti. Bet norisi tiek daug ką nuveikti, kad reikia labai susiplanuoti. Norisi paskaityti knygą, pažiūrėti filmą, išmokti italų kalbą, nuvažiuoti prie jūros, aplankyti saviškius ir dar daug ko norisi...

Mokytoja Veronika Pilybienė

Ko palinkėtumėte buvusiems kolegoms?

Jauskitės ypatingai pakylėti, nes dirbate pačioje šauniausioje Plungės mokykloje! Išlikite tokie pat šilti ir jautrūs! Spinduliuokite aplinkiniams gerą nuotaiką, ji kaip bumerangas sugrįš! Būkite visi sveiki!

Ačiū!

Interviu rengė Ula ir Ugnė (8d)

Mokytoja Alma Vasiliauskienė: „Jei nori būti laimingas – būk!“

Kodėl pasirinkote mokytojos specialybę? Ir kodėl būtent anglų kalba?

Abiem atvejais tai – ilga istorija. Buvau pavyzdinga mokinė, tad ketvirtoje klasėje mokytoja duodavo man taisyti klasės draugų darbus. Man tai labai patiko. Be to, kaip ir dauguma pradinukų, mylėjau savo mokytoją. Tuomet dar norėjau tapti mokytoja. Vėliau svajonės keitėsi, nors turėjau ne vieną puikų mokytoją. Sekėsi visi dalykai, bet labiausiai – kalbos ir matematika. Baigusi mokyklą nutariau studijuoti anglų kalbą Vilniaus universitete, išdidžiai atsisakiusi siuntimo į tuometinį Vilniaus pedagoginį institutą. Teko įveikti nemažą konkursą, tačiau tada sakiau, kad mokykloje nedirbsiu. Svajojau versti knygas, bet sovietmečiu daug leidyklų nebuvo, vertėjų buvo tiek, kiek reikia, o, be to, visi, baigusieji aukštąsias mokyklas, buvo paskiriami dirbti ten, kur labiausiai reikia. Štai taip atsidūriau Plungės rajone, tuometinėje Kantaučių aštuonmetėje.

Kiek metų dirbote mokytoja?

Mokytoja dirbau nuo pat universiteto baigimo, 1982-ųjų, vadinas, 38 metus. Per tą laiką teko padirbėti ir pionierių vadove, ir direktoriaus pavaduotoja.

Kur dar, be mūsų mokyklos, dirbote?

Šioje mokykloje išdirbau ilgiausiai – 27-erius metus. Prieš tai teko dirbti jau minėtoje Kantaučių aštuonmetėje, Plungės 1-ojoje vidurinėje (dabartinė Plungės akademiko A. Jucio progimnazija) ir Stalgėnų pagrindinėje mokykloje.

Ar per tuos metus, kol dirbote, labai pasikeitė mūsų mokykla?

Ir dar kaip! Pasikeitė mokyklos statusas, o tuo pačiu ir pavadinimas, kuris iš 4-osios vidurinės tapo Senamiesčio mokykla. Buvo sukurtas nuostabus mokyklos himnas, kurį mokėti ir išdidžiai giedoti visų renginių metu turėtų kiekvienas moksleivis, nesvarbu – didelis ar mažas. Smarkiai pakito ir mokyklos pastatas, kabinetai, patys mokiniai ir dar daugybė kitų dalykų.

Kokiam savo pomėgiui dabar randate daugiau laiko?

Visada turėjau keletą pomėgių, kuriems dėl su mokytojos darbu susijusios veiklos skirdavau mažai laiko. Dabar po truputį stengiuosi juos atgaivinti. Dar būdama mokinė daug sportavau, dalyvaudavau įvairiose varžybose, net slidinėjimo ir stalo teniso. O šią vasarą vėl sėdau ant dviračio. Bet ypač džiaugiuosi galėdama skirti daugiau laiko knygoms.

Ko labiausiai pasiilgsite iš darbo mokykloje laikų?

Kol kas stengiuosi apsiprasti su visiškai kitokiu gyvenimo tempu, ir jau žinau, ko tikrai nepasiilgsiu. Tai – triukšminga aplinka ir šaižaus skambučio reguliuojamas darbo tempas.

Gal galite pasidalinti savo planais?

Kol kas mano artimiausi planai yra labai paprasti ir žemiški, susiję su šeima, namais ir sveikata. Toli į ateitį neplanuoju, tiesiog džiaugiuosi ir mėgaujuosi kiekviena diena.

Jei turėtumėte galimybę, ko naujo išmoktumėte?

Nuo pat vaikystės labai norėjau išmokti groti bent vienu muzikos instrumentu. Jaunystėje buvau savarankiškai pramokusi groti akordeonu, gal pavyks šį gebėjimą atgaivinti.

Ko palinkėtumėte buvusiems mokiniams ir kolegoms?

Per savo mokytojavimo karjerą turėjau daugybę mokinių, kai kurių jau ir vaikus teko mokyti, o pernykščiai dar ir dabar tebesimoko, tad visiems bendrai ko nors palinkėti gana sunku. Na, o esamiems mokiniams palinkėčiau, kad vertintų tai, ką jiems duoda mokykla ir mokytojai. Kad jie gyventų ir elgtųsi taip, jog patiems būtų miela prisiminti ir kad norėtųsi dar bent kartą sugrįžti į savo mokyklą. Buvusiems kolegoms noriu palinkėti išgyventi neeilinėmis aplinkybėmis, neprarasti entuziazmo, ant kurio ir laikosi mokykla. Begalinės kantrybės jums ir sveikatos!

Jūsų laimės receptas yra...

Esu įstikinusi, kad jokio laimės recepto nėra. Kaip sako gal kinų liaudies patarlė: jei nori būti laimingas – būk!

Ačiū Jums!

Mokytoja Alma Vasiliauskienė

Interviu rengė Dovilė ir Saulė (8c)

(Interviu su dar vienu buvusių mūsų mokyklos švyturium - kitame „Pertraukos“ numeryje)

Meistreliai Juozas ir Stasys: „Buvome mylimi ir mylėjome“

Nauji mokslo metai dažnai atneša pokyčių bendruomenėje – išėjusius bendruomenės narius – mokinius, mokytojus ar personalo darbuotojus – keičia nauji. Turbūt jau daugelis pastebėjo, jog mokykloje nebėra ir dviejų visiems puikiai pažįstamų žmonių, švelniai vadintų meistreliais, – Juozo BAKUČIO ir Stasio RUDŽIO. Juos vertino ne tik mokyklos darbuotojai, bet šiuos visad besišypsančius vyrus labai mylėjo mokiniai, ypač pradinukai – už rodomą dėmesį, draugišką pamokymą. Pakalbinome Juozą ir Stasį paskutinę oficialią jų darbo dieną dar praėjusių mokslo metų pabaigoje.

Mūsų mokyklos grožiu ir tvarka Juozas Bakutis ir Stasys Rudys rūpinosi nemažai metų: Juozas mokykloje dirbo 17, Stasys – 16 metų. Keitėsi mokyklos vadovai, keitėsi ir tiesioginiai šių darbščių vyrų vadovai – pavaduotojai ūkio reikalams. Jie vienbalsiai teigė, jog visi vadovai buvo geri, nebuvo kuo skųstis. Visgi geriausia dirbti, anot Juozo ir Stasio, buvo vadovaujant dabartinei direktoriaus pavaduotojai ūkio reikalams Sandrai Šiškovienei. „Ji reikli, bet ne tik mums, tačiau ir pačiai sau. Ji tarsi mūsų kelrodė žvaigždė. Visada rasdavome bendrą sprendimą“, – taip apie tiesioginę vadovę atsiliepė Juozas. O darbų tikrai nemažai padaryta. Atnaujintas mokyklos simbolis – žibintai, įrengtas jaukus vidinis kiemelis, restauruoti laiptai, atlikta mokyklos durų apdaila, remontuoti kabinetai ir dar gausybė darbų. O kur dar visokie smulkūs darbeliai... „Daug nuveikta“, – pripažino vyrai. Paklausti, kokie darbai buvo sudėtingiausi, meistreliai beveik vienbalsiai sakė, jog lauko šulinių ir vidaus kanalizacijos valymo darbai.

Paklausti apie ateities planus, buvę ilgamečiai mokyklos darbuotojai sakė skirsiantys laiko šeimai ir pomėgiams. „Žvejosiu, skirsiu daugiau laiko anūkams“, – sakė Juozas. O Stasys šypsodamasis teigė: „Žmoną erzinsiu.“ Žinoma, ir namuose yra darbų darbelių, kuriems vis laiko pritrūkdavo. „Tokie žmonės tikrai nesėdės rankų sudėję“, – užtikrintai meistrelių mintis užbaigė direktoriaus pavaduotoja ūkio reikalams. Išeiti ir palikti darbo vietą, kurioje tiek laiko dirbta, rodos, kiekvienas kampelis nuglostinėtas, vyrams nebuvo lengva. Jie mūsų mokykloje jautėsi labai gerai. „Geras kolektyvas, darbas mylimas... Buvome mylimi ir mylėjome“, – kiek graudindamasis sakė Juozas Bakutis.

Linkime šiems šauniems buvusiems mūsų bendruomenės nariams stiprios sveikatos, teigiamų emocijų ir stiprybės!

Stasys Rudys (kairėje) ir Juozas Bakutis

Ontės Lebedėlės nuotykių

Kaukės, pirštinės,
atstumai...
Ech, kokie
nepatogumai!
Bet, jei noris mokslo
vaisių,
Į mokyklą reikia eiti.

Nors sunku taip kelt
iš ryto,
Taip nelengva
mokslą krimsti...
Džiaugsmas bent,
kad vis mokykloj,
Ne per nuotolį,
brolyčiai!

„Su draugais
pasimatyti,
Klasiokai Jadzei už
kaselių patampyti...
Viską aš kol kas
galiu!“ –
Džiaugias Ontė nors
mažu.

O šiandien išsišiepęs
Ontė žengia,
Gėlių žiedus saujoj
spaudžia.
Po žiedą Mokytojui
kiekvienam –
Už darbą, meilę ir
žinias!

Bet ir Jadzytė neliks
išsižiojus,
Ontelė juk – tikras
herojus!
Ir meilės laiškas be
progos, dar ir gėlytė:
Smagu, kad galima
laisvai susimatyti!

Naujų mokslo metų skaičiukai

Šiomet mūsų mokykloje mokosi 857 mokiniai.

Ketrios pradinė klasių mokytojos – Erika Žemgulienė, Virgina Beniušienė, Vilma Razguvienė, Aušra Jašinskienė – šiemet mokslo keliu lydi 85 pirmokiukus.

Iš viso pradinėse klasėse mokosi 324 mokiniai.

Suformuotos ketrios penktokų klasės, kurioms vadovaus anglų kalbos mokytojos Sandra Jankauskienė, Loreta Oželienė bei Raminta Danupienė ir fizinio lavinimo mokytojas Darius Mikalauskas.

Dviems dešimtokų klasėms šie mokslo metai mūsų mokykloje – paskutiniai...

Iš viso 5-10 klasėse mokosi 533 mokiniai.

Keitėsi mokytojų bendruomenė. Šį rugsėjį į klases savo patirtimi dalintis nebegrižo dvi anglų kalbos mokytojos Alma Vasiliauskienė ir Veronika Pilybienė bei istorijos mokytojas Gintautas Černeckis.

Prie mūsų mokytojų kolektyvo šiemet prisidėjo dvi naujos mokytojos: pradinė klasių mokytoja Eglė Vagnorienė ir matematikos mokytoja Jūratė Černevičienė.

Parengė Raminta (8d)

Laikraščio „Pertrauka“ kolektyvas

Redaktorė ir maketuotoja – lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Renata Daukintytė.

Jaunieji žurnalistai: Dovilė Lamsargytė, Saulė Lydytė, Patricija Simonavičiūtė (8c), Agnė Vitkutė (8a), Gerda Baltikauskaitė, Skaistė Brazdeikytė, Gabija Butkytė, Raminta Ežerskytė, Eva Dobrovolskytė, Evita Sozontovaitė, Ula Trilikauskaitė, Ugnė Mickevičiūtė (8d).